

skal jeg ikke opholde mig ved, det er mindre væsentligt. Med Hensyn til Virkningerne; de finansielle Virkninger i det hele taget, har jeg opstillet nogle Beregninger, som jeg tror ere rigtige, for saa vidt man kan gaa ud fra det Materiale, der foreligger for os. Jeg kommer da ikke til det Resultat, at Statskassen lider et Tab af henved 1 Mill. Kr. aarlig ved Flertallets Skatte-reform, men Statskassen faar efter min Beregning ikke ringe Gevinst. Dette skal jeg tillade mig at oplyse for det høje Ting paa følgende Maade: Jeg har taget Ejendomsværdierne, saaledes som de findes opførte for os i Kommissionens Beretning; jeg antager, at det er den nyeste og vistnok ogsaa den mest paalidelige Statistik, der i det hele taget foreligger for os. Det er derfor naturligt, at man benytter de Tal, der findes i Kommissionens Beretning. Naar jeg saa læser Flertallets Forslag A. § 2, er jeg ganske vist lidt i Tvivl, om man der til Vurderingen af Landejendomme skal medregne eller ikke Besætning og Inventarium samt andet Driftsmateriel, Maskiner og Redskaber, som der staar i Parentesen. Det kan der være nogen Tvivl om: Jeg har imidlertid den Tro, at det er Meningen, at det skal medregnes; og det af flere Grunde. For det første, fordi det klart er medregnet ved Regeringens Forslag, for det andet, fordi det ogsaa klart er medregnet i Folketingets Forslag, og for det tredje, fordi det bliver medregnet i det praktiske Liv overalt, hvor man ved Paaligning af Kommuneskatter benytter sig af Værdiansættelse af Ejendomme. Man kender ikke andet i det praktiske Liv end at regne Besætning, Inventarium, Maskiner og Redskaber med. Hertil kommer, at Flertallet siger, at ved Vurdering af industrielle Ejendomme skal sligt ske; der skal Maskiner og Driftsmateriel regnes med. Jeg gaar altsaa ud fra, at det er Meningen, at naar en Landejendom skal vurderes, skal den vurderes med Besætning og Inventarium. Jeg kommer da til følgende Resultater: De faste Ejendommens Værdi paa Landet udgør 2,970 Mill. Kr., de faste Ejendommens Værdi i Byerne udgør 1,975 Millioner, deri er medregnet 300 Millioner for Maskiner og Driftsmateriels Værdi i industrielle Ejendomme; der er ikke medregnet 300 Mill. Kr., som man skønner at være forskellige Varelageres Værdi, skønt der er en naturlig Grund til at tro, at de skulle medregnes, i hvert Fald for den Del af Ejendomsskylden, som træder i Stedet for Formueskatten, nemlig 0,8 pro mille, der maa ganske sikkert Varelagere

regnes med. Thi det hedder jo i Flertallets Forslag, at al Indtægt givende Formue, af hvad Navn nævnes kan, er skattepligtig. — Jeg kommer altsaa til en samlet Sum for Ejendommens Værdi her i Landet af 4,945 Millioner. 2 pro mille heraf udgør 9,890,000 Kr., det er nemlig 1,2 pro mille og 0,8 pro mille i det andet Tilfælde, altsaa i alt 2 pro mille. Som sagt, det bliver altsaa 9,890,000. 0,8 pro mille af Ejendomsskylden af Skibe udgør 88,000. Ifølge Landstingsflertallets Tal gaar man ud fra, at 560 Mill. Kr. er ikke prioriteret Kapital, og der paaregner man 2 pCt. af Indtægten af disse; det udgør 448,000. Ifølge Landstingets Flertals egen Beregning faar man med $1\frac{1}{4}$ pCt. af personligt Erhverv 1,200,000. Det er det ærede Flertals egne Tal, jeg i dette Tilfælde benytter. Jeg har god Grund til at tro, at disse Tal i hvert Fald ikke ere for høje. Efter min Mening ere de snarere for lave. Naar jeg nu sammenlægger alle disse Tal, kommer jeg til et Beløb af 11,626,000 Kr., som er det samlede Beløb af de ny Skatter, som Flertallets Forslag medfører. Men de gamle Skatter, som ophæves, udgøre 10,491,000 Kr. Der bliver altsaa efter den Beregning en Gevinst for Staten af 1,135,000 Kr.

Naar jeg nu vil se paa Virkningerne af Flertallets Forslag over for Kommunerne, ja saa er den jo soleklar. Det er jo ikke værd at komme ind paa Omsvøb i saa Henseende, men man kan simpelthen sige: Flertallets Tilskud til Kommunerne udgør i alt i det højeste $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig i 5 Aar. Folketingets Tilskud til Kommunerne, som er varigt — altsaa ikke noget øjeblikkeligt eller midlertidigt — udgør 10,121,000 Kr., altsaa godt og vel det firdobbelte Beløb. Ser jeg dernæst i korte Træk paa Virkningerne af det ærede Flertals Forslag, sammenlignet med Folketingets over for de enkelte Skatteydere, ja saa er jo Forholdet dette, at Flertallets Forslag indeholder en Tendens til at forhøje Skatterne for de smaa, de mindre — jeg skal siden komme ind paa at bevise, hvad jeg her siger — hvorimod Folketingets Forslag gaar ud paa i store Træk at lette Skattebyrden for de smaa og tage mere Sigte paa Skatteevnen, ganske særlig ved den moderat stigende Skala.

Efter disse almindelige Bemærkninger i Anledning af Flertallets Betænkning skal jeg gaa over til at fremsætte nogle lige saa korte Bemærkninger angaaende Flertallets to Forslag, først om Flertallets Forslag A. og dernæst om Flertallets Forslag B. Flert-